

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **SVEDEN TRADE s.r.o.**, IČ: 24254002, se sídlem Sokolská 1605/66, Praha 2, zast. Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem, se sídlem Postupice 58, okr. Benešov, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2015, č. j. 24091/15/5300-22444-711887, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2018, č. j. 9 Af 77/2015 - 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Žalobce se žalobou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž byla zamítnuta jeho odvolání a potvrzena 4 rozhodnutí Finančního úřadu pro hl. m. Prahu ze dne 18. 3. 2015, č. j. 6610157/14/2002-52521-110499, č. j. 6607512/14/2002-52521-110499, č. j. 6610193/14/2002-52521-110499 a č. j. 6610232/14/2002-52521-110499. Uvedenými prvostupňovými rozhodnutími byla zamítnuta odvolání žalobce a zastavena odvolací řízení ve věcech platebních výměrů na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců srpen, září, říjen a listopad roku 2012.

[2] Žalobce namítal, že jeho jednatel, pan Robert Lis, žije ve Švédsku, a proto k zastupování žalobce v daňovém řízení udělil plnou moc P. V. Tomu však pracovnice správního orgánu I. stupně tuto plnou moc neuznala a místo toho nadiktovala správné znění plné moci. Protože jednatel žalobce byl v zahraničí, zmocněnec podepsal nadiktované znění plné moci za jednatele daňového subjektu. Jednatel žalobce se tedy mylně domníval, že zastoupení probíhá na základě jím podepsané plné moci a v rozsahu, který byl v této plné moci vymezen. Žalobce také namítal,

že žalovaný postupoval nesprávně, když neprovedl důkaz znaleckým posudkem k ověření skutečnosti, že podpis na plné moci není podpis jednatele žalobce Roberta Lisa.

[3] Městský soud žalobu označeným rozsudkem zamítl. Vzal za nesporné, že platební výměry byly doručeny žalobci uplynutím odběrní lhůty podle § 47 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, s datem doručení 13. 6. 2014. Až dne 18. 11. 2014 podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce proti platebním výměrům odvolání. V souzené věci tedy bylo nutno posoudit, zda správce daně doručoval platební výměry v souladu s ustanoveními daňového řádu o zastupování a doručování v daňovém řízení.

[4] V protokolu o zahájení daňové kontroly ze dne 31. 10. 2013 u správce daně, tj. v době po předložení plné moci ze dne 5. 8. 2013, je zaznamenáno, že k tomuto místnímu šetření se dostavil Robert Lis jako jednatel žalobkyně s vědomím zmocněného zástupce pana P. V. a vypovídal k deklarovaným obchodům. Protokol byl schválen a podepsán přítomnými bez připomínek. Z korespondence v časovém období do 21. 8. 2013, tj. do předložení plné moci ze dne 5. 8. 2013 je patrné jednání mezi správcem daně a jednatelem žalobce (korespondence ze dne 30. a 31. 7. 2013 ohledně prodloužení doby k předložení důkazních prostředků). Uvedené svědčí o tom, že účinky plné moci ze dne 5. 8. 2013 jednatel žalobce nezpochybnil, a pokud má nyní za to, že měl tehdy na vědomí plnou moc ze dne 23. 1. 2013, je toto tvrzení s ohledem na neustálý kontakt jednatele žalobce s P. V. a doručování písemností správce daně jednatelem v době do 21. 8. 2013 nevěrohodné.

[5] Ve spise nemá oporu ani tvrzení žalobce, že podpis na plné moci ze dne 5. 8. 2013 není podpisem Roberta Lise a to z důvodu zjevné odlišnosti od jeho podpisu na ostatních písemnostech jednatele založených u správce daně. Jednatel žalobce se na písemnostech ve spisu podepisuje buď jménem spolu s příjmením nebo jen příjmením (např. na první plné moci pro A. K. nebo na žádosti o prodloužení doby k předložení důkazních prostředků ze dne 30. 7. 2013). Podpis na plné moci ze dne 5. 8. 2013 je tvořen jen příjmením jednatele „Lis“ v rukopise, přičemž podoba tohoto rukopisu je shodná s rukopisem jednatele na jiných písemnostech v daňovém spisu. Nevzniká tedy nejmenší důvod pochybovat o autenticitě podpisu a o platnosti plné moci ze dne 5. 8. 2013.

[6] Městský soud nakonec konstatoval, že znalecké ověření podpisu přichází v úvahu jen při zjevných, případně jinak opodstatněných pochybnostech o jejich pravosti. V souzené věci však důvodné pochybnosti ohledně podpisu jednatele na plné moci ze dne 5. 8. 2013 nevznikly a z důvodu jejich nápadné obdoby či shody ani vzniknout nemohly.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[7] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[8] Stěžovatel namítá, že dle § 28 odst. 1 daňového řádu je zmocnitel povinen vymezit rozsah zmocnění tak, aby bylo zřejmé, k jakým úkonům se plná moc vztahuje. Dle § 41 odst. 1 daňového řádu se pak zástupci doručuje pouze v rozsahu jeho oprávnění k zastupování. Je tedy zřejmé, že rozsah zmocnění může být omezen tak, že nebude doručování písemností zahrnovat. Stěžovatel udělil panu P. V. plnou moc, která se nevztahovala na doručování písemností ze strany správce daně. S touto plnou mocí se P. V. v období před 8. 8. 2013 dostavil ke správci daně, ale ze strany správce daně nebyla tato plná moc uznána. Naopak bylo panu P. V. ze strany pracovnice správce daně sděleno, jak by měl obsah plné moci vypadat. Pan P. V. následně dle poučení pracovnice správce daně sepsal generální plnou moc, kterou jménem jednatele stěžovatele sám podepsal. Jednatel stěžovatele ani objektivně uvedenou plnou moc nemohl dne 5.

pokračování

8. 2013 podepsat, neboť se v uvedenou dobu nenacházel v Praze, jak je uvedeno v předmětné plné moci, ale v zahraničí.

[9] Stěžovatel o výše uvedených skutečnostech nevěděl, a po celou dobu, až do nahlédnutí do spisu novým zmocněncem, byl přesvědčen, že je panem P. V. zastupován pouze v omezeném rozsahu na základě plné moci, kterou správce daně nepřijal, a tedy ani nezaložil do spisu. Samotná skutečnost, že jednatel stěžovatele měl kontakt s panem P. V., je poté nerozhodná, neboť pan P. V. je bratrancem jednatele stěžovatele, a tedy jejich osobní kontakt nelze považovat za neobvyklý. Stěžovatel přitom zdůrazňuje, že se v řízení nebránil tím, že by byl zastoupen panem P. V. na základě plné moci ze dne 23. 1. 2013. Stěžovatel namítal, že byl zastoupen na základě pozdější plné moci, kterou správce daně od pana P. V. vůbec nepřijal a o níž ani nevyhotovil žádný zápis, jako tomu bylo v případě plné moci ze dne 23. 1. 2013.

[10] Stěžovatel však má za to, že rozhodné pro tuto věc je pouze posouzení otázky platnosti plné moci ze dne 5. 8. 2013. Stěžovatel zdůrazňuje, že jakmile se dozvěděl o existenci této plné moci, uvědomil správce daně o tom, že tuto plnou moc jednatel stěžovatele nikdy nepodepsal. Tuto námitku pak stěžovatel vznáší konstantně v průběhu celého řízení. Stěžovatel si je vědom toho, že správce daně není povinen ověřovat podpisy na založených plných mocích, nicméně v situaci, kdy účastník řízení sporoval pravost podpisu na uvedené plné moci, měl povinnost se posouzením otázky pravosti podpisu na předmětné plné moci zabývat. Tím spíše za situace, kdy stěžovatel upozorňoval na zjevné odlišnosti mezi podpisem jednatele stěžovatele a podpisem uvedeným v plné moci ze dne 5. 8. 2013, a kdy tyto odlišnosti jsou na první pohled zřejmé.

[11] Stěžovatel nesouhlasí se závěrem městského soudu, že podpis jednatele stěžovatele na jiných listinách a na plné moci ze dne 5. 8. 2013 je shodný. Jak je zjevné z plné moci ze dne 4. 5. 2015, z plné moci udělené paní A. K. či z plné moci udělené pro toto řízení o kasační stížnosti, jednatel stěžovatele se podepisuje celým jménem, přičemž podpis příjmení jednatele stěžovatele se od podpisu uvedeného na plné moci ze dne 5. 8. 2013 zjevně odlišuje. Stěžovatel měl a nadále má za to, že rozdílnost uvedených podpisů je zřejmá na první pohled, nicméně pro případ, že by se městský soud s tímto názorem neztotožnil, navrhl vyhotovení znaleckého posudku ke zjištění pravosti podpisu stěžovatele na plné moci ze dne 5. 8. 2013 a výslech pana P. V. Krajský soud tyto důkazy neprovedl a pouze si sám předmětné podpisy porovnal, načež dospěl k závěru o shodnosti uvedených podpisů. Takový postup je však zjevně nesprávný.

[12] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že pokud je v daňovém řízení daňový subjekt zastoupen, písemnosti se podle § 41 odst. 1 daňového řádu doručují pouze zástupci, přičemž daňový řád neumožňuje doručování zástupci vyloučit. Už s ohledem na to podle žalovaného námitky stěžovatele nemohou být důvodné.

[13] K námitkám uplatněným v kasační stížnosti ve vztahu k neprovedení navrhovaného znaleckého posudku z oboru písmoznalectví k ověření pravosti či nepravosti podpisu jednatele na plné moci ze dne 5. 8. 2013, žalovaný odkazuje na rozsudek městského soudu, se kterým se ztotožňuje.

III. Posouzení kasační stížnosti

[14] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] Podle § 41 odst. 1 daňového řádu platí, že *[m]á-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování.*

[17] Stěžovatel namítá, že udělil panu P. V. plnou moc, která se nevztahovala na doručování písemností ze strany správce daně. Tato plná moc ale nebyla správcem daně uznána a pan P. V. následně dle poučení pracovnice správce daně sepsal generální plnou moc, kterou jménem jednatele stěžovatele sám podepsal. Jednatel stěžovatele objektivně uvedenou plnou moc nemohl dne 5. 8. 2013 podepsat, neboť se v uvedenou dobu nenacházel v Praze, jak je uvedeno v předmětné plné moci, ale v zahraničí. Stěžovatel o výše uvedených skutečnostech nevěděl, a po celou dobu, až do nahlédnutí do spisu novým zmocněncem, byl přesvědčen, že je panem P. V. zastupován pouze v omezeném rozsahu na základě plné moci, kterou správce daně nepřijal, a tedy ani nezaložil do spisu.

[18] Stěžejní je zde námitka stěžovatele, že plná moc ze dne 5. 8. 2013 nebyla podepsána jednatelem stěžovatele, nýbrž P. V.

[19] Podle judikatury Nejvyššího správního soudu lze úspěšně zpochybnit pravost podpisu a domoci se jeho posouzení znalcem, když účastník řízení předloží relevantní tvrzení, která jsou způsobilá pravost podpisu zpochybnit tím, že nabízejí věrohodné vysvětlení, proč se nejedná o pravý podpis (viz rozsudky NSS ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007 - 359, a ze dne 20. 6. 2012, č. j. 5 As 38/2011 - 177).

[20] Stěžovatel předně namítal, že údajný podpis jednatele stěžovatele Roberta Lise na plné moci ze dne 5. 8. 2013 se liší od jeho standardního podpisu na jiných listinách ve spise. Nejvyšší správní soud se však ztotožňuje s posouzením této otázky městským soudem, který konstatoval, že podpis jednatele stěžovatele se objevuje na listinách ve spise ve dvou variantách, z nichž jedna je tvořena celým jménem a příjmením, a druhá jen příjmením. Druhá varianta se ve spise vyskytuje na plné moci ze dne 5. 8. 2013 a žádosti o prodloužení lhůty k předložení důkazních prostředků ze dne 30. 7. 2013 a je doplněna otiskem razítka stěžovatele. V obou variantách je přitom rukopisná podoba příjmení jednatele shodná. Podoba podpisu tedy pochybnosti o jeho autenticitě nevyvolává.

[21] Za této situace by musel stěžovatel prokázat jinou skutečnost, která by pravost podpisu byla způsobilá zpochybnit. Stěžovatel uváděl, že jednatel Robert Lis byl v době, kdy měla být plná moc podepsána, v zahraničí, a nikoliv v Praze, jak je uvedeno na plné moci. Tuto skutečnost však nijak neprokázal, ačkoliv právě ona by mohla o pravosti podpisu na plné moci vyvolat legitimní pochybnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005 - 82).

[22] Celou verzi vzniku plné moci ze dne 5. 8. 2013 prezentovanou stěžovatelem, tj. že se P. V. v období před 8. 8. 2013 dostavil ke správci daně s plnou mocí, která nebyla správcem daně uznána (a nejednalo se přitom o plnou moc ze dne 23. 1. 2013, ale o pozdější plnou moc), plnou moc sám zpracoval podle instrukcí pracovnice správce daně a následně i podepsal, je přitom třeba považovat za nevěrohodnou.

[23] Ve správním spise předně není žádný záznam o jednání se správcem daně v době mezi 23. 1. 2013 a 21. 8. 2013, na kterém by se P. V. neúspěšně prokazoval plnou mocí udělenou stěžovatelem. Stěžovatel sám tuto plnou moc ve správním řízení ani v řízení před krajským soudem nepředložil a neuvedl nic konkrétního k jejímu obsahu, dataci, ani okolnostem vystavení.

pokračování

[24] Plná moc ze dne 5. 8. 2013 má potom zcela standardní obsah, je vyhotovena na počítači a správci daně byla předložena až dne 21. 8. 2013, tj. s dostatečným časovým odstupem na to, aby mohla být jednatelem stěžovatele zaslána ze zahraničí poštou nebo alespoň v naskenované podobě. Nic tedy nenavádí tomu, že by byla vyhotovena jakýmkoliv nestandardním způsobem.

[25] Nevěrohodnost tvrzení stěžovatele vyplývá také z toho, že podle úředního záznamu ze dne 8. 8. 2013 se měl pan V. tohoto dne dostavit s plnou mocí k předložení důkazních prostředků na základě výzev k odstranění pochybností doručených stěžovateli dne 18. 7. a 19. 7. 2013, ale telefonicky se omluvil, že se právě vrátil ze zahraničí a nemá dosud veškeré doklady. Náhradní termín byl stanoven na 22. 8. 2013. Ve spise jsou také žádosti o prodloužení lhůty k předložení důkazních prostředků ze dne 30. 7. 2013, které žádají lhůtu prodloužit do 9. 8. 2013 z důvodu dovolené účetní.

[26] Plná moc ze dne 5. 8. 2013 tedy byla zjevně vystavena v souvislosti s jednáním u správce daně plánovaným původně na 8. 8. 2013 k předložení důkazních prostředků na základě výzev k odstranění pochybností doručených stěžovateli dne 18. 7. a 19. 7. 2013. S ohledem na úřední záznam ze dne 8. 8. 2013 není konání žádného jednání v době bezprostředně předcházející tomuto datu logické, jelikož pan P. V. byl v zahraničí a dle vlastního tvrzení neměl dosud veškeré doklady k dispozici, přičemž stěžovatel dne 30. 7. 2013 žádal o prodloužení lhůty k předložení dokladů. Žádné jiné jednání v době mezi 23. 1. 2013 a 21. 8. 2013, během kterého by měla být správcem daně plná moc odmítnuta, ze spisu není patrné a stěžovatel sám vůbec neuvedl, o jaké jednání by se mělo jednat.

[27] Všechny tyto skutečnosti činí verzi předestřenu stěžovatelem nevěrohodnou, nelogickou, a v rozporu se skutečnostmi vyplývajícími ze spisu. Spíše se jeví pravděpodobné, že následné zpochybňování platnosti plné moci z 5. 8. 2013 je účelové a stěžovatel se pokouší tímto způsobem zvrátit negativní následky vyplývající ze skutečnosti, že jeho zmocněnec si platební výměry během jejich doručování řádně nepřevzal, a byly tak doručeny fikcí.

[28] Nejvyšší správní soud se proto ztotožňuje s městským soudem, že o autenticitě podpisu a o platnosti plné moci ze dne 5. 8. 2013 nevznikla pochybnost. V postupu správce daně, který v souladu s § 41 odst. 1 daňového řádu doručoval písemnosti zástupci stěžovatele na základě plné moci ze dne 5. 8. 2013, proto nelze spatřovat žádné pochybení.

[29] Zároveň je třeba shledat nedůvodnou námitku, že žalovaný a městský soud měli provést důkaz znaleckým posudkem k ověření autenticity podpisu na plné moci ze dne 5. 8. 2013, jelikož stěžovatel pravost podpisu na této plné moci relevantním způsobem nezpochybnil. Nejvyšší správní soud také poukazuje na to, že stěžovatel v řízení před správním orgánem i v řízení před městským soudem navrhol prosté porovnání podpisů, a pokud by porovnání nepostačovalo, vyhotovení znaleckého posudku. Jak vyplývá z výše uvedeného, prosté porovnání podpisů při absenci jiných objektivních pochybností nevyvrací pravost podpisu jednatele stěžovatele na plné moci ze dne 5. 8. 2013. Postup soudu byl tedy zcela v souladu s návrhem stěžovatele s tou výjimkou, že soud dospěl k odlišnému závěru, než stěžovatel očekával.

[30] Městský soud se sice výslovně nevyjádřil k návrhu na provedení důkazu výslechem P. V., nicméně z jeho podrobného vypořádání namítané odlišnosti podpisu na plné moci ze dne 5. 8. 2013 od jiných podpisů jednatele stěžovatele je třeba dovodit, že provedení tohoto důkazu nepovažoval za potřebné. Tato skutečnost proto v posuzovaném případě nevede k nezákonnosti rozsudku městského soudu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[31] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[32] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení se mu proto nepřiznává.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. května 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu